

Блайтменъ въ кралската капела въ Лондонъ, органистъ на катедралата въ Херефордъ, капелорганистъ на кралската капела въ Лондонъ, докторъ на музиката отъ Кембриджския и Оксфордския университети, 1596 — професоръ въ колежа Gresham. Като органистъ, 1601 приема пжтуване изъ Германия, Франция и Нидерландия, ималъ на всѣкъжде необикновено голѣмъ успѣхъ. 1613 получава длъжността органистъ на ерцхерцогъ Албрехтъ въ Брюкселъ, а отъ 1617 — такъвъ на Анверската катедрала. Композициитѣ му, състоящи се отъ мотети, мадригали, аинтеми, фуги и клавирни творби, сж останали малка часть въ ръкописъ, а една значителна часть — печатани въ разни сборници.

Булъ, Борнеманъ Оле — Bull, Bornemann Ole — прочутъ норвежки цигуларъ на XIX ст., род. 5 февр. 1810 въ Бергенъ, умр. 17 авг. 1880 с. т.; училъ отначало теология, после се отдава на музика, като отива при Шпоръ, (който не билъ възхитенъ отъ таланта му), връща се въ отечеството си и, като самоучкъ, достига пълно съвършенство на техниката; следъ това концертира съ голѣмъ успѣхъ въ Парижъ, дето чува Паганини и се повлиява отъ неговата игра. Отъ тогава започватъ триумфалнитѣ успѣхи на Б. по цѣла Европа и Америка (нѣколко пжти) Той основава единъ народенъ театъръ въ Берлинъ. Играта му очудвала съ изкуството на двойнитѣ грифи, флижиолетитѣ, арпеджитѣ и стакатитѣ си, но не лишена отъ известна чудноватостъ и странностъ, които сж били окачествявани като „музикална шарлатания“. Ефектни сж композициитѣ му — „Фантазии върху норвежки мелодии“ и „Бравурни вариации“.

Бургмюлеръ, Йоханъ Фридрихъ Францъ — Burgmüller, Johann Friedrich Franz — компонистъ на леки клавирни пиеси за деца, род. 1806 въ Регенсбургъ, умр. 13 февр. 1874 въ Болйо — (Франция).

Буре, фр. Bourée — старъ французски танцъ, въ два вида: първиятъ е въ двъ времени, а ла бреве тактъ, употребяванъ отъ компониститѣ на XVII и XVIII ст. като встъпление на тѣхнитѣ сюити. Този видъ започва съ подемане — (ауфтактъ) и

чести синкопирания на втората часть отъ първото и първата часть на второто време — единъ живъ и съ весели движения танцъ. Бахъ е употребилъ този видъ въ своитѣ „английски сюити“. Вториятъ видъ е въ тривременъ $\frac{3}{8}$ или $\frac{3}{4}$ тактъ — съ бързо и леко движение. Отъ този видъ е произлизълъ танцътъ Passe-pied (Пастъ-пие) въ $\frac{3}{8}$ тактъ. Французитѣ иматъ и едно, тъй наречено, bourée bulgare (българско хоро).

Бурлеска, ит. Burlesca — малка фантазия, съ хумористиченъ и веселъ характеръ. Бахъ е далъ наименование Б. на една часть отъ своята трета партита, а Шуманъ — на единъ откъслекъ отъ своя ор. 124.

Бурлета, ит. Burletta — тъй сж наричали въ Англия нѣкога малкитѣ комични опери.

Буслеръ, Лудвигъ — Bussler, Ludwig — известенъ теоретикъ, род. 26 ноемв. 1838 въ Берлинъ, умр. 18 ян. 1901 с. т., ученикъ на Денъ и Випрехтъ, преподавателъ по теория въ Ганцовото музикално училище въ Берлинъ, музикдиректоръ въ Мемелъ, и учителъ въ Щерновата консерватория. Поради достъпността и ясността на изложението, съчиненията на Б. иматъ голѣмо употребление, и сж преведени и на чужди езици — особно „Елементарна теория на музиката“, „Практическа музикална композиция и „Учение за музикалнитѣ форми“.

Бутада, фр. Boutade — живъ, бързъ танцъ — импровизиранъ балетъ, или малки инструментални фантазии.

Бутингъ, Максъ — Butting, Max — значителенъ съвременъ компонистъ, род. 6 окт. 1888 въ Берлинъ; училъ при органиста Ариолдъ Дрейеръ и при Клозе, Прилъ и Курвуазие въ Мюнхенъ; живѣе въ Берлинъ, кждето отъ 1931 е преподавателъ по композиция и изпълнение на радио-музика въ Квиндвортъ-Шарвенковата консерватория. Композиции: 3 симфонии и „Траурна музика“ — за гол. оркестръ; камерна симфония за 13 соло-инструмента; квинтетъ за обой, кларинетъ, цигулка, виола и вилончелъ; „Малки пиеси“ — за струненъ квартетъ; 4 струнни квартета; квинтетъ за духови; дуо за цигулка и пиано; фантазия за пиа-